

Vlaams
Parlement

vergadering **C253 – ECO36**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Economisch
Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid,
Werk en Sociale Economie

van 27 juni 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het hervormen van de sectorconvenanten - 1790 (2012-2013)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de evaluatie van EURES Scheldemond - 1892 (2012-2013)	5
Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over arbeidsbegeleiding van (ex-)gedetineerden - 1938 (2012-2013)	
Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over een POP-traject voor gedetineerden - 1939 (2012-2013)	6
Vraag om uitleg van de heer Peter Van Rompuy tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over NEET-jongeren - 1945 (2012-2013)	9
Vraag om uitleg van de heer Peter Van Rompuy tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de spanningsindicator - 2018 (2012-2013)	10
Vraag om uitleg van de heer Peter Van Rompuy tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het aantal langdurig werklozen - 2019 (2012-2013)	11
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de huisvesting van de VDAB-Regionale Dienst Brussel - 2024 (2012-2013)	13

■

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het hervormen van de sectorconvenanten - 1790 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag gaat over de sectorconvenanten en vooral over de potentiële bijdrage ervan om jonge en minder jonge mensen naar de STEM-opleidingen (Science, Technology, Engineering, Mathematics) te leiden.

Ik zal heel kort het sectorfonds voorstellen. U weet dat het in paritair beheer is, en het heeft een heel belangrijk pakket voor de ondersteuning van het opleiden van werknemers in de betrokken sector. De financiering komt van bijdragen van de werkgevers.

Ook de overheid ondersteunt sectorfondsen in hun werking om opleidingen van de arbeidskrachten in hun sectoren te bevorderen. Op die manier hebben we een voet tussen de deur om de opleidingen in een bepaalde richting te laten moduleren, als steun voor de extra inspanningen die sectoren leveren om, via doelstellingen zoals competentieontwikkeling en meer diversiteit op de arbeidsmarkten, mensen naar de STEM-richtingen te laten gaan. De overheid subsidieert in die zin de loonkosten van een aantal sectorconsulenten om via de sectorconvenanten de sectorfondsen te ondersteunen.

We hebben hier en ook in de commissie Onderwijs al heel wat discussies gehad over een betere aansluiting tussen onderwijs en de arbeidsmarkt en vooral over het stimuleren van het aantal afgestudeerden in de STEM-richtingen. Als we zeggen dat Vlaanderen werk moet maken van een transformatie van de economie en meer innovatieve economie moet ondersteunen, dan wil dat zeggen dat we ook meer wetenschappers moeten hebben om die innovatie op de rails te zetten en vooral ook technici om de innovatie en de innovatieve maatindustrie vorm te geven op de arbeidsvloer.

De aandacht voor het promoten van de STEM-opleidingen in de sectorconvenanten is een goede zaak. De manier waarop de sectorfondsen momenteel functioneren, houdt echter wel een risico in, want indien elke sector apart van alle andere bijkomend inzet op het promoten van de specifieke opleidingen, kan dit leiden tot nog meer versnippering in de STEM-promotie dan vandaag al het geval is. We weten allemaal dat we efficiëntiewinsten moeten maken. Schaalvoordelen en een eenduidige sensibilisatie zijn voor Vlaanderen wellicht heel sterke punten.

Vanuit het veld suggereert men dan ook om het mogelijk te maken dat er in het kader van de sectorconvenanten ook intersectorale consulenten zouden komen, die rond een bepaald thema werken. De promotie van STEM-opleidingen zou een interessant thema zijn om met een dergelijke intersectorale samenwerking te starten. De sectorfondsen zouden in plaats van verticale initiatieven te nemen, ook horizontale, thematische initiatieven moeten stimuleren over verschillende sectoren heen, om op die manier efficiëntiewinsten te boeken, niet alleen financieel, maar ook op het vlak van resultaat.

Minister, ik heb een aantal vragen voor u. Op welke manier is intersectorale samenwerking vandaag al mogelijk in het kader van de sectorconvenanten? Gebeurt dit ook effectief?

Bent u het ermee eens dat er nood is aan meer intersectorale samenwerking, aan een meer horizontale samenwerking in plaats van een verticale, onder meer, maar niet uitsluitend, voor het promoten van STEM-opleidingen?

Hoe staat u tegenover het idee om bij de opmaak van een nieuwe generatie sectorconvenanten een aantal consulenten niet sectoraal, maar intersectoraal en dus horizontaal of thematisch aan te wijzen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, mijnheer Van den Heuvel, wat betreft uw vraag over de hervorming van de sectorconvenanten, wil ik echt onderstrepen dat het ook voor mij van groot belang is dat we de sectoren stimuleren om hun blik te verruimen. We doen dat eigenlijk al een tijd door de intersectorale samenwerking via een aantal contouren, die we opleggen en die we om de twee jaar bespreken met de interprofessionele sociale partners, vast te leggen.

Ik stel vandaag vast dat samenwerking in het veld ook gebeurt, vooral via gezamenlijke projecten zoals ‘Wie wordt wat?’ of ‘Werk voor durvers’, maar er zijn ook diversiteitscampagnes en er is de uitwisseling van leerrijke praktijken. U weet dat er bij de SERV zelfs iemand als consultant is aangesteld. Het is vooral die persoon die een SERV-netwerk heeft opgebouwd waar de sectorconsultanten regelmatig samenkomen en van gedachten wisselen, vooral over de decretaal verankerde thema’s.

Daarnaast merk ik inderdaad ook op dat de sectoren nog houden van een individuele aanpak van uitdagingen in de eigen sector. Volgens mij heeft dat tot gevolg dat er een gebrek aan efficiëntie is, dat er te veel versnippering is en dat bedrijven en scholen nog overbevraagd worden. Het blijft voor mij een uitdaging om te zien hoe we verder kunnen stimuleren dat intersectoraal wordt samengewerkt.

We mogen natuurlijk niet vergeten dat de sectorale invalshoek als instrument voor een deel komt door de opdeling in paritaire comités. De sectorfondsen staan de intersectorale samenwerking soms wat in de weg.

Ik wil daar uiteraard niet op vooruitlopen. Het gebeurt in nauw overleg met alle betrokken stakeholders. Het stimuleren van de intersectorale samenwerking zal daar zeker aan bod komen. We zijn in het Nieuw Industrieel Beleid ook bezig met het bepalen van de economische speerpuntclusters. Het zou kunnen dat dat een impact heeft op de intersectorale samenwerking.

Ik ben het er zeker mee eens dat de schotten tussen de sectoren steeds meer moeten verdwijnen en dat de sectoren de handen meer in elkaar moeten slaan, zeker bij acties inzake studie- en beroepskeuze. De ‘war on STEM-talent’ speelt hard in veel sectoren. Desondanks, of misschien net daardoor, hebben ze vaak de reflex om de dingen op eigen houtje aan te pakken, met een verdere versnippering tot gevolg.

In de huidige generatie sectorconvenants, de nieuwe dus, heb ik aan de sectoren gevraagd om mee hun schouders te zetten onder het STEM-actieplan. In aanloop naar de uitrol van dat actieplan blijf ik herhalen dat intersectorale samenwerking mogelijk en noodzakelijk is op het vlak van transversale STEM-beroepen.

Ik ben ervan overtuigd dat intersectorale samenwerking ook voor andere uitdagingen nodig is. Dat komt aan bod in de visieoefening, maar ik zal het idee zeker meenemen. Ik sta er positief tegenover. Ik wil zien of we sectorconsultanten niet thematisch kunnen inzetten over de sectoren heen.

De band met de sectoren kunnen en mogen we niet zomaar doorknippen. Er schuilt een belangrijke meerwaarde in voor het werkgelegenheidsbeleid. Het biedt een rechtstreekse link met sectorale sociale partners, maar ook met hun werking, hun sectorfondsen en hun bedrijven. Daardoor kun je soms sneller signalen capteren om die dan mee te nemen in het beleid. Dit is van onschatbare waarde.

Daarnaast ligt de meerwaarde van de sectorale invalshoek ook in het feit dat we op die manier bepaalde beleidsthema’s langzaam ingang zien vinden. In nieuwe cao’s verschijnen bepaalde onderwerpen die vroeger weinig aan bod kwamen, dankzij de sectorwerking en de sectorconvenants. Dat lijkt me een goede manier van werken.

Mijnheer Van den Heuvel, de essentie is dat we samen vinden dat de intersectorale samenwerking nog verder kan worden gepromoot.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Minister, ik hoor in uw antwoord dat u het idee wel genegen bent. Sectorfondsen doen een goede job, ze hebben daar ook voldoende middelen voor. Dat mag ook eens worden gezegd. Het is dan zaak dat ze die middelen nuttig en op de juiste manier aanwenden.

Het is belangrijk dat de Vlaamse overheid een aantal punten – niet alles – van de intersectorale samenwerking stimuleert. Voor de STEM-opleidingen moet de juiste sensibiliseringstoon worden gevonden over alle sectoren heen. Ik reken erop dat u het horizontaal denken daar stimuleert, minister.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de evaluatie van EURES Scheldemond - 1892 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Minister, in het antwoord dat u gaf op de schriftelijke vraag van de heer Bothuyne van 6 juni 2012 over de Vlaamse partnerschappen met EURES (European Employment Services) zei u dat een van de drie lopende cross-borderpartnerschappen, met name EURES Scheldemond, afliep op 31 mei jongstleden. Het grensoverschrijdende partnerschap werd in 2003 opgezet.

De bedoeling was om een groot aantal uiteenlopende activiteiten op te zetten zowel voor werkzoekenden, werkgevers en werknemers als voor het grote publiek. Deze activiteiten behelsden onder meer het verstrekken van informatie en advies aan de betrokken actoren, het organiseren van jobbeurzen en allerhande bemiddelingsacties, waaronder het organiseren van infodagen omtrent grensoverschrijdende arbeidsmobiliteit.

Het werkingsgebied van het EURES-Scheldemondpartnerschap omvatte de provincies Antwerpen, Oost- en West-Vlaanderen in België en Noord-Brabant en Zeeland in Nederland. De VDAB was een van de partners in dit project samen met onder meer aan Vlaamse zijde Voka, Kamer van Koophandel, UNIZO en de verschillende provincies.

In het voorjaar van 2012 werden de EURES-consulenten ingeschakeld in de reguliere teamwerking en dienstverlening van de VDAB. Deze integratie werd gecoördineerd en opgevolgd door de centrale VDAB-expert internationale bemiddeling. Deze integratie van EURES en de reguliere internationale bemiddeling binnen de VDAB werd vanaf mei 2012 ook zichtbaar binnen de tool Master Vacatures.

Minister, nu het partnerschap ten einde is, wil ik u enkele vragen stellen. Hoe evalueert u dit partnerschap in het kader van de noden van de Vlaamse arbeidsmarkt? Betekende het partnerschap een meerwaarde voor de werkzoekenden en de werkgevers in de diverse provincies? Is de VDAB van plan om in deze moeilijke periode op de arbeidsmarkt opnieuw mee te stappen in een vergelijkbaar partnerschapsmodel dat dezelfde regio's behelst? Hebt u weet van een mogelijk nieuw partnerschap in de nabije toekomst? Hoe evalueert de VDAB haar rol in het EURES-Scheldemondpartnerschap?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik vind het EURES-Scheldemondpartnerschap zeer goed. Het heeft zonder twijfel geleid tot de organisatie van een aantal events, zoals u ze hebt opgesomd. Meestal waren ze op vraag en op maat van de regionale arbeidsmarktbehoeftes. Dat is de manier waarop je moet werken. Voorbeelden hiervan zijn de jobdate voor de bouwsector in maart 2013, en de online jobbeurs voor de regio Essen. Daarnaast is er een goede informatie-uitwisseling en -

doorstroming gerealiseerd tussen de verschillende partners in de regio. Daardoor is de informatie over de grensoverschrijdende arbeidsmarkt beter beschikbaar, en dit voor alle doelgroepen.

Het partnerschap is niet gestopt maar gewoon voortgezet met dezelfde partners die u ook hebt genoemd. De VDAB neemt nog altijd het voorzitterschap op. Gezien het functioneren van het huidige partnerschap is er vandaag geen behoefte om het te stoppen of te wijzigen.

In het Scheldemondpartnerschap heeft iedere partner een rol vanuit de eigen expertise. Zowel voor de VDAB als voor het Nederlandse UWV-werkbedrijf (Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen) staat de matching tussen werkgever en werkzoekende voorop. Vanuit die rol biedt de VDAB een toegevoegde waarde aan het partnerschap.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Mijn excuses, minister, ik was blijkbaar verkeerd geïnformeerd. Ik dacht dat het werd stopgezet. Er stond in uw antwoord dat het “stopgezet zou worden”. Ik kan het alleen maar toejuichen dat dat niet gebeurd is.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over arbeidsbegeleiding van (ex-)gedetineerden - 1938 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over een POP-traject voor gedetineerden - 1939 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Voorzitter, minister, hier ben ik weer met mijn vragen rond gedetineerden. In maart heb ik in Leuven een infoavond georganiseerd. De aanwezige actoren blijven mij suggesties geven en vragen stellen. Ik neem mijn taak als vertegenwoordiger ter harte en speel de vragen aan u door.

Mijn eerste vraag om uitleg gaat over het W^2 -project (werk en welzijn). In uw beleidsnota Werk 2009-2014 staat: “Het is wenselijk om in het licht van de federale ontwikkelingen rond het detentieplan en de herziening van het actieplan ex-gedetineerden, de integraliteit van de aanpak te evalueren, zowel in het kader van activering als in omvang van de doelgroepen.”

Aangezien tewerkstelling een van de essentiële factoren is om niet in armoede te vervallen en maatschappelijke re-integratie te bevorderen, is het zeker een thema waarop moet worden ingezet voor (ex-)gedetineerden. Er worden reeds inspanningen geleverd. Ik was verrast op de infoavond toen ik hoorde hoeveel mensen daar consequent en ernstig mee bezig zijn. Guido Verschueren, ex-directeur van de gevangenis in Leuven, heeft me enorm verbaasd met zijn inzet en bekommernis voor de doelgroep.

Er was het programma ‘Aan de bak’ en de inschakeling van jobcoaches zodra een werkgever gevonden is. Ook de werk-welzijnstrajecten of W^2 kunnen een antwoord bieden. Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag van vorig jaar blijkt echter dat er van de 334 gestarte W^2 -trajecten in 2011 slechts 19 werden ingevuld door ex-gedetineerden. In de periode 2009-2011 werden slechts 17 ex-gedetineerden bereikt.

Hoe verklaart u dat er zo weinig (ex-)gedetineerden bereikt worden bij de bestaande programma’s in het kader van begeleiding naar werk? Werden er al specifieke stappen ondernomen met projecten als Jobcoaching of W^2 ? Hebben deze tot resultaten geleid?

In 2011 liep er een proefproject in de gevangenis van Leuven. Dat was het project 'Competentiepas voor gedetineerden'. Dat is door verschillende partners begeleid waaronder het regionaal sociaal-economisch overlegcomité (RESOC) maar vooral Wonen en Werken. Het project is afgelopen en kreeg een positieve evaluatie. De klankbordgroep heeft de resultaten teruggekoppeld naar andere gevangenissen. Dat diende als basis voor een nieuw project met de naam 'Werkpuzzel, een POP voor gedetineerden'. Dit werd uitgevoerd in vier gevangenissen. Gedetineerden werden verregaand begeleid om te komen tot een persoonlijk ontwikkelingsplan (POP). Ook hier waren Wonen en Werken nauw bij betrokken. Ze hebben de resultaten van de projecten voorgesteld.

Uit uw antwoord op mijn vraag van 5 november 2012 blijkt dat er meer trajecten werden opgestart dan oorspronkelijk gepland, 54 in plaats van 50. Ook bleek uit uw antwoord dat de partners de meerwaarde van het POP-traject en de praktische toepasbaarheid binnen de werking in de gevangenis erkennen. De algemene evaluatie was dat het goede instrumenten zijn om met een POP binnen de gevangeniscontext te werken aan competentiebeleid. Dit project liep vorig jaar ten einde, doch ondanks de positieve evaluatie door zowel gedetineerden als partnerorganisaties, wordt de kans gemist om de opgedane expertise verder te benutten.

Nochtans zei u in uw antwoord op mijn vraag van 25 januari vorig jaar dat een dergelijke samenwerking de beleidsdomeinen overstijgt en dat het project op basis van de opgedane ervaring wellicht nog wordt uitgebreid in de toekomst, onder andere met een vertegenwoordiging vanuit het beleidsdomein Onderwijs. Men zou gaan naar een complementaire en integrale aanpak. Daarvan lijkt een jaar later niet veel meer overeind te blijven. Bij Wonen en Werken hebben ze veel ervaring opgedaan en daar willen ze meer mee doen.

Minister, zal de opgedane expertise worden ingezet in een opvolgingsproject voor de Werkpuzzel of in een andere vorm van een POP voor gedetineerden? Indien neen, is dat een concrete beslissing? Of wordt er nog nagedacht over een opvolgingstraject, ook in andere gevangenissen?

Zal men in dat geval een beroep doen op de expertise van Wonen en Werken?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Laurys, voor de gedetineerden hebben we een compleet programma, dat u hebt genoemd. De VDAB noemt het 'Aan de bak', speels verwoord op die manier. De consultants kijken samen met de gedetineerde waar hij of zij het meest bij gebaat is. Men wenst echt op maat te gaan werken. In totaal zijn er zo in 2011 501 trajecten gestart en in 2012 541 trajecten. Daarvan zijn er 357 en 316 afgesloten.

Er zijn verschillende mogelijkheden: de Werk- en Welzijnstrajecten op maat (W^2) is een mogelijkheid, jobcoaching een andere, maar heel vaak en meestal gaat het om opleidingen en verschillende trainingen. De VDAB geeft aan dat niet iedereen kan of wil instappen in een detentietraject. Op het moment dat een gedetineerde vrijkomt, komt die natuurlijk in de normale trajectwerking terecht en niet meer in die van gedetineerde.

Als we echt in detail zouden kijken waarom W^2 of jobcoaching minder scoort, heeft dat veel te maken met het feit dat het niet het juiste instrument is voor die gedetineerde op dat moment. Een bijkomend effect kan zijn dat W^2 nog niet overal, in elke regio, wordt aangeboden, waardoor het minder kan worden gebruikt. Dat is het fundament van het antwoord: het is zoeken naar wat voor deze gedetineerde het juiste instrument is. De ervaring is dat opleidingen en trainingsmodules vaak de beste situatie bieden.

Eind 2012, dat zult u wel weten, is er een decreet betreffende de organisatie van hulp en dienstverlening aan gedetineerden goedgekeurd, om de dienstverlening aan de gedetineerden te optimaliseren. De uitwerking van dit decreet resulteert onder andere in een strategisch plan, waarbinnen alle entiteiten van de Vlaamse overheid met bevoegdheden binnen gevangenissen hun werking op elkaar kunnen en zullen afstemmen en de gepaste verantwoordelijkheid zullen opnemen in die dienstverlening voor gedetineerden.

Ons uitgangspunt is dienstverlening op maat. De detentieconsulent bekijkt wat de nood is. Een goed resultaat is voor mij een geslaagde re-integratie op de arbeidsmarkt. Tal van factoren spelen daarin mee. Het heeft onder andere te maken met eerdere werkervaring, het scholingsniveau, de arbeidsattitude, belangrijk, ook de sociale steun van familie en vrienden, de begeleiding op de werkvloer en dergelijke. Van al wie het traject heeft afgewerkt, een afgesloten detentietraject dus, zien we dat de helft van de ex-gedetineerden na zes maanden aan het werk is. Dat is het bereikte resultaat.

WerkPuzzel is een persoonlijk ontwikkelingsplan voor gedetineerden. Het was een initiatief van enkele partners die actief zijn op het vlak van de begeleiding en re-integratie van gedetineerden op de arbeidsmarkt. Zij speelden in op de ESF-oproep die diende om zeer breed en in diverse begeleidingscontexten van competentieversterking en loopbaanontwikkeling te experimenteren met POP. Ik wil duidelijk stellen dat het om een eenmalige oproep ging, die in het teken stond van het POP-concept. Er waren 21 projecten verspreid over allerlei vlakken, met het idee: hoe kunnen we komen tot een gedragen definitie en een POP-concept? Het was niet specifiek voor gedetineerden, maar gericht op wat een goed en breed gedragen POP is.

Die gedragen definitie is er gekomen en wordt nu gebruikt als basis voor de verdere inbedding van POP in de arbeidsmarkt. Zo wordt het persoonlijk ontwikkelingsplan verankerd in de loopbaanbegeleiding en bereidt de VDAB de integratie van de POP-methodiek in de dienstverlening voor. De POP-methodiek wordt door de VDAB als een basismethodiek van de reflectie en de actie in de maatwerk aanpak geïntegreerd. Daarnaast werden verschillende stappen gezet in de richting van de digitalisering van het POP-concept of een e-ondersteuning voor de burger. De expertise uit het project van de WerkPuzzel is meegenomen in dat groter geheel.

Om de stap gemakkelijker te maken, heeft de VDAB tijdens de experimenteerperiode de begeleiding ter harte genomen van de projectpromotoren en de andere organisaties die POP als methodiek wensen te integreren in hun werking. De globale ontwikkelde methodiek werd in dit kader aan alle betrokkenen teruggeskoppeld. Ik wens te verduidelijken dat de POP-methodiek geen nieuwe begeleidingsopdracht omvat, maar dat veeleer de bestaande begeleidingsopdracht daarmee kan worden verrijkt. Ik heb daarstraks gezegd dat er verschillende begeleidingsmogelijkheden zijn, W^2 , jobcoaching, opleiding en training. In de toekomst wordt POP meegenomen in de normale werking als een mogelijkheid van werking met de gedetineerden, net zo goed als dat gebeurt bij de rest van de VDAB. De opvolging is dat het volledig wordt geïntegreerd in de werking van de VDAB, ook voor gedetineerden.

De heer Jan Laurys: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Ik begrijp ook wel dat men projecten niet kan continueren in functie van groepen die een opdracht hebben gehad, nochtans denk ik dat het belangrijk is om aandacht voor die doelgroep te blijven hebben. Toevallig viel veertien dagen geleden mijn oog op een artikel in Metro, dat ook wel in andere media verschenen zal zijn. Aan de Universiteit Antwerpen is een masterproef geschreven waarin het net ging over bijleren binnen gevangenis muren. Een zeker An Pijnaerts heeft een enquête gedaan bij 249 gedetineerden. Het is toch wel interessant, want blijkbaar zouden 3000 van de 11.000 gedetineerden in Vlaanderen en Brussel onderwijs volgen en daar belang bij hebben.

Wat me wel opviel, maar dit valt een beetje buiten het bestek van de vraag, is dat het niet zozeer de persoonlijkheidskenmerken van de gedetineerden zijn die een rol spelen om al dan niet in een opleiding te stappen, maar wel de strafmaat, het detentiestatuut en de duur van het gevangenisverblijf. We hebben nu een kalmere periode voor de boeg, en ik neem me voor om de studie eens door te nemen, dan kan ik volgend jaar misschien nog enkele vragen stellen.

Minister Philippe Muylers: Ik wil nog even ingaan op het laatste punt. Ik zei dat de VDAB ons meldt dat niet iedereen kan instappen in een traject en dat heeft ermee te maken dat iemand vrij kort in de gevangenis kan zitten en er geen behoefte aan heeft, of nog heel lang en niet wil. De elementen die u aanbrengt, maken juist dat niet iedereen kan of wil instappen in trajecten die door de VDAB worden aangeboden.

De heer Jan Laurys: De motivatie is inderdaad vrij divers. Sommigen doen het om kans te hebben op een betere job wanneer ze vrijkomen. Anderen doen het om nadien beter te kunnen functioneren in de samenleving. En anderen zeggen dat het het verblijf in de gevangenis draaglijker maakt.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Van Rompuy tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over NEET-jongeren - 1945 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy: Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag gaat over NEET-jongeren (not in education, employment or training), maar ik weet niet goed hoe ik dit moet uitspreken. (*Opmerkingen van minister Philippe Muylers*)

De mate waarin jongeren al dan niet de prijs van de economische crisis betalen, is een hot topic. Ik heb wat cijfers opgezocht, en in Vlaanderen schommelen de gegevens over NEET-jongeren tussen 7 en 9 procent, maar ik meen me te herinneren dat u het in een antwoord aan een van de collega's over 9,2 procent had. Voor België gaat het over 12 procent en wordt de totale economische kost geschat op iets meer dan 1 procent van het bbp. In Nederland is het slechts 4 procent en in Duitsland 7 procent, maar het Europees gemiddelde ligt op 12 procent, we doen het dus beter.

Kunt u een inschatting geven van wat volgens u voor Vlaanderen het percentage jongeren is dat we kunnen labelen als NEET-jongeren? Welke bijkomende initiatieven zult u nemen om iets aan de problematiek te doen?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Van Rompuy, uw eerste vraag stond niet op de papieren die ik heb gekregen, en is ook heel moeilijk te beantwoorden. De term NEET wordt immers enkel gehanteerd door de 'Labour Force Survey' en gaat over enquêtegegevens. Er stond maar één vraag op het papier, en dat was niet deze vraag, maar voor het antwoord zouden we dus de enquêtegegevens van de 'Labour Force Survey' moeten raadplegen.

Het zijn trouwens enquêtegegevens die heel moeilijk te vergelijken zijn met de administratieve werkloosheidsgegevens van de VDAB. De methodiek is compleet verschillend: de ene gaat uit van enquêtes, de andere van werkloosheidsgegevens bij de VDAB.

Omdat u het in de schriftelijke versie van uw vraag ook had over het Jeugdwerkplan, wil ik toch twee elementen meegeven in verband met uw vraag over de NEET-jongeren. In het Jeugdwerkplan willen we een gefaseerde ondersteuning bieden aan jongeren. Voor alle jongeren die ingeschreven worden bij de VDAB, proberen we binnen de vier maanden na inschrijving een aanbod te doen. Eigenlijk is het vrij moeilijk om die twee dingen te vergelijken, want een aanbod kan wat ons betreft ook de eerstelijnsdienstverlening zijn, en dat gebeurt vrij veel en bij een grote groep, bijvoorbeeld door het aanbieden van vacatures online en via sms.

Laten we de NEET-definitie eens bekijken. Het gaat namelijk om 'youth not in education, employment nor training'. Bij ons worden vacatures doorgegeven aan werkloze jongeren. Wie jong en werkloos is en elke dag vijf tot tien sms'en krijgt met mogelijke vacatures waar ze zelfstandig naartoe kunnen gaan, valt onder de definitie van een NEET-jongere. We bereiken hen dus heel duidelijk. Het is een doelgroep die we bereiken met de VDAB.

Voor veel jongeren zijn het doorgeven van vacatures en de online tools voldoende, maar anderen hebben meer ondersteuning nodig. Wij moeten die jongeren meer helpen, bijvoorbeeld

door hun jobaspiraties uit te breiden op basis van hun competenties of via competentieversterking. Dat laatste kent u wel. Het kan gaan over het versterken van technische competenties, sollicitatievaardigheden, Nederlands als tweede taal (NT2) en arbeidsattitudes.

Het is in elk geval zo dat we er vanuit de VDAB in slaagden om in 2012 92 procent van de jongeren tijdig te bereiken, dus binnen de vier maanden. In uitvoering van het Loopbaanakkoord hebben we een bijkomend engagement genomen met de hele drietrapsraket, met de WIJ-projecten, de instapstages en de bijkomende individuele beroepsopleiding (in een onderneming) (IBO).

Als we dan de jongeren bekijken die uit de werkloosheidsstatistieken vallen, kunnen we ook moeilijk zeggen dat dit dan de NEET-jongeren zijn en de anderen niet. Iemand die pas afgestudeerd is als ingenieur en vraagt om een aantal vacatures opgestuurd te krijgen, valt strikt genomen onder de definitie van NEET-jongere. Toch moeten we voor die persoon waarschijnlijk geen extra moeite doen.

Er zijn ook een aantal jongeren die echt uit de werkloosheidsstatistieken vallen, en voor hen lopen er vooral lokale projecten voor het zogenaamde ‘vindplaatsgericht werken’. De projecten lopen voornamelijk in de steden op initiatief van de lokale VDAB en meestal in samenwerking met de stadsdiensten. Daarvoor wordt samengewerkt met maatschappelijke assistenten, jeugdwerkers, straathoekwerkers en de vrijetijdsmonitoren. Het is de bedoeling dat die jongeren echt aangesproken worden in hun omgeving, om dan de stap te zetten naar de VDAB en zo binnen de VDAB met dezelfde werking te worden geconfronteerd als de andere jongeren. Dat is onze huidige aanpak. Het is een intensieve aanpak, omdat de jongeren eerst nog gevonden moeten worden natuurlijk.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy: Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik had mijn cijfers gebaseerd op een antwoord dat u hebt gegeven op een schriftelijke vraag van mevrouw Turan. U hebt waarschijnlijk een indicatief cijfer gegeven, gebaseerd op de Enquête naar Arbeidskrachten (EAK), en dat was 9,2 procent.

Minister Philippe Muyters: U vroeg om u een cijfer te geven voor Vlaanderen, en dat is een bijkomende vraag. Ik heb die gegevens nu niet bij me, maar het cijfer zal wel juist zijn als ik dat heb geantwoord op een schriftelijke vraag.

De heer Peter Van Rompuy: Ja, het is daarop dat ik me baseer.

Ik meen dat voor België het aantal NEET-jongeren niet zou zijn toegenomen tussen 2007 en 2013. Ik ben niet helemaal zeker of dit juist is, maar het zou wel een belangrijke vaststelling zijn. En als we dan in Vlaanderen eenzelfde tendens kunnen vaststellen, dan zou dat de hele problematiek plaatsen. U merkt terecht op dat degenen die nu buiten het reguliere activeringstelsel vallen, de eerste doelgroep vormen die we moeten bewerken als het gaat over de NEET-jongeren, of hoe we hen ook noemen. Het zou interessant zijn om dat toch een beetje te kunnen kwantificeren, maar ik begrijp dat we niet alles in rekening kunnen brengen. Ik vermoed dat er toch vanuit Europa enige druk zal zijn om dat te doen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Van Rompuy tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de spanningsindicator - 2018 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy: Voorzitter, minister, deze vraag gaat over de spanningsindicator. Ik kan ze kort samenvatten.

Ik heb het altijd een beetje paradoxaal gevonden dat we in volle economische crisis, die toch al vier à vijf jaar aan de gang was, moesten vaststellen dat de krapte op de arbeidsmarkt op een historisch hoog punt zat. En dat is eigenlijk wat de spanningsindicator probeert samen te vatten.

We kunnen dan kijken naar een aantal heel specifieke knelpuntberoepen, zoals de heer Van den Heuvel zonet nog een aantal ideeën naar voren heeft geschoven in verband met Science, Technology, Engineering, Mathematics (STEM), maar mijn vraag is nogal algemeen, en ik vermoed dat ik niet de eerste ben die deze vraag stelt. Hoe schat u het feit in dat op een moment dat de crisis lang duurt en ook op de arbeidsmarkt zichtbaar zou moeten zijn, we toch een enorme krapte zien?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Van Rompuy, u stelt dat de Vlaamse spanningsindicator daalt. Die heeft een tijd gedaald, maar dat is nu omgekeerd. De spanningsgraad wordt bepaald door de niet-werkende werkzoekenden te delen door het aantal openstaande vacatures. Dat is de filosofie erachter.

U vermeldde de redeneringen heel juist. De zwakke economische conjunctuur maakt dat we vandaag meer niet-werkende werkzoekenden hebben – de teller stijgt – en dat het aantal vacatures daalt – de noemer daalt. De breuk wordt dus groter. Dit betekent dat het aantal werkzoekenden per vacature stijgt, en dat de spanningsindicator toeneemt.

Ik zal u de juiste cijfers geven. Ik kan ze zelfs per maand meegeven in het verslag. In 2010 was het cijfer heel het jaar door groter dan 5. In 2011 was er een daling van 5 naar 3,5. In 2012 is de klik gekomen en is het cijfer gestegen van 3,5 naar 4,1 en in mei 2013 was het 4,4. Je zou kunnen zeggen dat je beter vacatures moet kunnen invullen als het 4,4 is in mei 2013, want dat betekent dat je 4,4 kandidaten hebt voor elke vacature. Dat is natuurlijk iets te kort door de bocht. Het is niet omdat je voor beroep X veel kandidaten hebt, dat je voor beroep Y kandidaten hebt. Anders gezegd, het is niet omdat er in Limburg veel werklozen zijn en in West-Vlaanderen veel vacatures, dat je die zaken eenvoudig aan elkaar sluit. Een grotere spanningsgraad betekent echt niet dat de mismatch daardoor is opgelost.

Hoe kun je daar wel aan beantwoorden? Dan kom ik bij wat we al vier jaar in de commissie samen zeggen: door meer in te zetten op talent en competentie en door meer uit te gaan van wat iemand kent en kan. Ik richt alle instrumenten daarop: competentie, loopbaancheques enzovoort.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy: Het zal een combinatie zijn van het wegwerken van de knelpunten en de vergrijzing die ervoor zorgt dat er minder aanbod is van arbeidskrachten voor eenzelfde hoeveelheid werk die moet worden geleverd.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Van Rompuy tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het aantal langdurig werklozen - 2019 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy: Inzake de langdurige werkloosheid in de verschillende regio's zien we op korte en lange termijn dat zowat alle regio's, behalve Brussel, in een dalende trend zitten. De dalende trend in Vlaanderen, zowel in de afgelopen twee jaar als in de

afgelopen tien jaar, is beduidend minder sterk dan in Wallonië. Ik vermoed dat daar de remmende voorsprong speelt, omdat we al een stuk lager zitten.

Minister, u die over alle statistieken beschikt, kunt u uitleggen wat die tendens zou kunnen verklaren?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Van Rompuy, u hebt het antwoord zelf gegeven. Ik ben econometrist van opleiding. Cijfers kun je meestal vanuit verschillende invalshoeken bekijken. De juiste verklaring is de remmende voorsprong.

Uit de cijfers blijkt dat het aantal langdurig werklozen in Vlaanderen is gedaald. In 2007 telde Vlaanderen nog 69.625 langdurig werklozen. Anno 2013 is dit aantal gedaald tot 55.404. Dat is een daling met 20,4 procent. Volgens een andere, minstens even relevante statistiek, is het aandeel van deze groep in de totale werkloosheid hierdoor gedaald van 45,7 naar 34 procent. Dat is relevant omdat het de tendens weerspiegelt ten opzichte van de totale werkloosheid.

Voor een deel is die daling te verklaren door de vervangingsvraag ten gevolge van de vergrijzing, waardoor meer mensen van de arbeidsmarkt verdwijnen dan dat er jongeren bij komen. Verschillende jobs moeten zo opnieuw worden ingevuld. Soms, en gelukkig, komen die langdurig werklozen ook aan bod. Dat betekent vooral dat het activeringsbeleid werkt. We hebben instrumenten die we voor hen inzetten. Daardoor slagen we erin om mensen om te scholen en opnieuw te begeleiden naar werk.

In Wallonië is het aantal langdurig werklozen gedaald van 116.813 naar 91.523 in 2013, ofwel een daling van 21,6 procent, tegenover een daling van 20,4 procent in Vlaanderen. Het aandeel van die groep in de totale werkloosheid is hierdoor gedaald van 56,8 naar 46,6 procent. In de groep van werklozen in Wallonië, is nog bijna 50 procent langdurig werkloos. Dat is een heel positieve ontwikkeling en het heeft zeker te maken met het marshallplan dat ze daar hebben gehad.

We kunnen concluderen dat het aantal langdurig werklozen in Vlaanderen is gedaald met 20 procent, dat het absolute aantal werklozen in Vlaanderen veel lager is dan in Wallonië – 55.000 tegenover 31.000 – en dat het relatief aantal langdurig werklozen in Vlaanderen – de moeilijkste groep om aan het werk te zetten – een pak lager ligt dan in Wallonië, 34 procent tegenover 46 procent.

Ik wil niet alles vergelijken. Zoals ik zei, ben ik econometrist van opleiding. Je kunt met verschillende verklaringen komen: de stijging is minder groot geworden, de daling gaat sneller, en weet ik veel wat. Je kunt veel zeggen, maar de essentie is dat er zowel in Vlaanderen als in Wallonië een positieve tendens is naar minder langdurig werklozen, zowel in percentage als in aantallen, maar ook in aandeel op de totale werkloosheid, en dat is even belangrijk voor mij.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy: Het is duidelijk dat het activeringsbeleid dat in beide regio's wordt gevoerd, zijn vruchten afwerpt. In Wallonië is over vijftien jaar het aandeel gezakt van meer dan 65 naar 50 procent. Dat is in vrije val.

Uit een recent onderzoek over de transfers van de ene regio naar de andere, bleek dat die transfer in de sociale zekerheid fors is toegenomen, terwijl belangrijke cijfers aantonen dat dat niet zo is. Maar er is natuurlijk de Brusselse uitzondering – uitzondering onder alle uitzonderingen – die daar misschien een rol in speelt, want ook daar is het niet toegenomen.

Minister Philippe Muylers: Ik heb begrepen dat die studie de methodiek van het Vlaams Instituut voor Economie en Samenleving (VIVES) gebruikte, u waarschijnlijk niet onbekend. Het VIVES bevestigde ook dat die methodiek juist gebruikt is. Het is altijd verstandig om methodieken van verstandige mensen te gebruiken in dergelijke studies.

De heer Peter Van Rompuy: Als je de cijfers van het VIVES tegenover de cijfers van uw studie zet, minister, dan zijn die nogal verschillend. Misschien is de methodiek dezelfde, maar zijn er andere data ingevoerd. Ze zijn niet dezelfde.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de huisvesting van de VDAB-Regionale Dienst Brussel - 2024 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijn vraag om uitleg gaat over een mogelijke versterkte samenwerking tussen de Brusselse actoren die werken aan tewerkstelling en beroepsopleiding. Ik heb het dan over Actiris, de Regionale Dienst Brussel (RDB) van de VDAB en over Bruxelles Formation.

De centrale zetel van Actiris is gelegen aan de Anspachlaan. Onder andere wegens veiligheidsredenen heeft Actiris beslist om te verhuizen naar een nieuw gebouw. Door deze beweging zou ook een betere dienstverlening kunnen worden gegarandeerd. Er is een principebeslissing van de Brusselse Regering om de nodige budgetten hiervoor vrij te maken. De verhuis ligt vast in het beheerscontract tussen Actiris en de Brusselse Regering.

Ook de diensten van Bruxelles Formation, de Franstalige dienst voor beroepsopleiding in Brussel, de pendant van de RDB van de VDAB, zouden worden geïntegreerd in het nieuwe gebouw van Actiris.

Om de beweging volledig te maken, vroeg Actiris aan de VDAB of het nuttig, mogelijk, opportuun zou zijn om de RDB van de VDAB te integreren in deze toekomstige huisvesting. Op die manier zouden Actiris, de VDAB-RDB en Bruxelles Formation op eenzelfde locatie gevestigd zijn. Dat zou de onderlinge samenwerking stimuleren.

Op deze vraag van Actiris kwam helaas geen positief antwoord. Zo'n verhuizing wordt niet in een-twee-drie beslist, dat begrijp ik goed. Maar het zou een krachtig signaal zijn, mochten de partners die zo fel op elkaar aangewezen zijn, op één plaats gaan samenwerken.

We zeggen altijd vanuit Vlaanderen dat de band tussen Franstalig Brussel en Wallonië zo sterk is, dat we erop staan te kijken, dat we niet mogen meespelen. Hier is er een kans om dat wel te doen. Ik denk dat de trein Bruxelles Formation en Actiris vertrokken is. De VDAB kreeg een formele vraag, met de allerbeste bedoelingen, om onze trein daaraan vast te haken. Ik begrijp dat het antwoord vandaag negatief is. Ik vond het de moeite waard om u daarover te ondervragen, minister.

Kunt u bevestigen dat Actiris de vraag heeft gesteld aan de VDAB om de Regionale Dienst Brussel te huisvesten in het nieuwe gebouw van Actiris? Wat was het antwoord van de VDAB? Was het inderdaad negatief? Welke redenen brachten de VDAB ertoe om deze vraag af te wimpelen?

Hoe evalueert u dit dossier? Bent u vragende partij om de VDAB-RDB te huisvesten op eenzelfde plek? Ik meen begrepen te hebben dat de VDAB daar zelf niet zo negatief tegenover stond.

Zult u onderzoeken hoe de samenwerking tussen Actiris en de VDAB-RDB verder kan worden versterkt? De VDAB levert goed werk. Daar zijn we het allemaal over eens. Wat is de stand van zaken betreffende de invulling van het samenwerkingsakkoord dat onlangs werd afgesloten? Hoe staat het met de huisvesting van de VDAB, meer bepaald van de Regionale Dienst Brussel?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: De lopende samenwerking zit goed. Ze wordt versterkt. Er is een samenwerkingsovereenkomst. Via een permanent overlegorgaan wordt er regelmatig gepraat. Daar kunnen altijd voorstellen worden ingebracht door de meest gereede partij. Verder is er strategisch overleg tussen de raden van bestuur. We hebben het daar al over gehad, mijnheer Delva. Ik ben het met u eens dat dat vrij goed werkt.

De leidend ambtenaar van de VDAB kreeg inderdaad die vraag van Actiris over een gemeenschappelijke huisvesting. De vraag was ten eerste louter mondeling, via een telefoontje, zonder enig businessplan of inhoudelijk idee. Fons Leroy heeft daar inderdaad negatief op geantwoord.

De VDAB heeft al huurovereenkomsten op diverse Brusselse locaties. Het is moeilijk om die contracten plots op te zeggen. Dat zou veel geld kosten. De budgettaire middelen zijn zo al beperkt. U weet dat de VDAB het niet breed heeft. Er zijn veel meer werklozen. We proberen de efficiëntie binnen de VDAB maximaal te verhogen om alles aan te kunnen. Een positief antwoord op die vraag van Actiris was zeker niet aan de orde, ook al kunnen daar goede redenen voor zijn.

Eerlijk gezegd, ik wens me niet bezig te houden met de locaties waar de VDAB zijn dienstverlening organiseert. Dat is echt iets voor de gedelegeerd bestuurder. Hij moet beslissen over de meest efficiënte manier van samenwerking met de andere diensten. De vraag was vrij informeel. Er kwam een telefoontje in de stijl van “zou u eventueel?”, en dus geen heel duidelijke uitnodiging. Aangezien de locaties vandaag vastliggen, werd daar negatief op geantwoord.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Zo informeel was het niet, hoor, ik heb hier de brief van Bruxelles Formation voor mij liggen en het formele antwoord van Fons Leroy. Ik zal u dat overmaken.

Minister Philippe Muylers: Heel graag, want aan mij is gezegd dat het slechts een mondelinge vraag was.

De heer Paul Delva: Nee hoor.

Het concept lijkt me heel nuttig. Maar ik begrijp dat lopende overeenkomsten niet zomaar kunnen worden opgezegd. Ik begrijp dat die verhuizing vandaag niet aan de orde is.

Ik wou wel het punt maken dat die vraag gesteld werd. Als de samenwerking tussen Actiris en Bruxelles Formation in de toekomst nog intensiever wordt, zou dat met die nieuwe gezamenlijke locatie te maken kunnen hebben. Dan zou het wel jammer zijn dat de VDAB niet op de vraag is ingegaan.

Ik begrijp echter de financiële consequenties. Ik weet dat er een economische crisis is. Ik heb daar alle begrip voor.

Als de huidige overeenkomsten van de VDAB ten einde lopen, zou het misschien nuttig zijn om zelf initiatief te nemen. Ik begrijp dat u daar als minister niet wilt tussenkomen, dat valt onder de autonomie van de VDAB. Misschien kan de dienst op dat moment checken hoe het zit met de locatie van Actiris. Dat zal een geschikte locatie zijn omdat het materiaal en de logistiek in orde zal zijn. Misschien kan de VDAB dan eens overwegen of het nuttig zou zijn om de RDB in dat nieuwe gebouw te huisvesten. Ik begrijp dat het op korte termijn niet mogelijk is.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Delva, ik ben er zeker van dat de mensen van de VDAB het verslag van deze vraag zullen lezen. Ik ben er echt van overtuigd dat de VDAB naar aanleiding van een mogelijke verhuizing alle elementen in overweging neemt en zal nemen om de meest efficiënte keuze te maken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■